

Ignasi Garcia Clavel: "Sempre he procurat no deslligar la fe del compromís"

Dil, 27/05/2019 per Catalunya Religió

(Glòria Barrete –CR) El [Grup de Treball Estable de Religions](#) –GTER– [lliura aquest dimarts](#) el Premi en Convivència i Diàleg Interreligiós a **Ignasi Garcia Clavel**. Als seus 76 anys, Ignasi Garcia Clavel és actualment president de la Fundació Escoles Parroquials, president del patronat de Sant Felip Neri, i membre de la Casa de la Misericòrdia de Barcelona, entre d'altres coses. Nascut a Barcelona, Garcia Clavel es qualifica com a 'remenetes'. Amb ell repassem la seva trajectòria en què destaquen càrrecs com delegat del govern a Barcelona, director general de Presons o el càrrec del primer director general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya.

Ignasi Garcia Clavel és del barri de La Sagrera de Barcelona. Nascut dins una família catòlica, el seu germà entra al Seminari Menor de Tiana just quan ell acaba de néixer. La seva mare i la seva tieta eren unes catòliques fervoroses. La seva tieta, que vivia amb ells, administrava els dos altars principals de la parròquia i s'encarrega també de rentar la roba a un capellà. Un context i un ambient marcats pel nacionalcatolicisme. De família obrera però de pensament clàssic, Ignasi Garcia Clavel defineix la seva mare com "una lluitadora i una dona d'empenta". Qualifica el seu pare com un bon home, discret, tímid, i influït per l'ardor religiós de la mare. "El meu pare posava la feina i la bondat", afirma Garcia Clavel, i ma mare era 'remeneta', una mica com jo mateix. Li agradava remenar les cireres, "li agradava mangonejar", i ho feia a casa. Recorda del que li han explicat que a casa seva van amagar una monja, així com casulles i objectes litúrgics en el forat de la xemeneia de la cuina. Era una família marcada per les conviccions catòliques, que els va portar inclús a patir algun registre.

En aquest context de postguerra neix l'Ignasi Garcia Clavel. Es vincula a la parròquia de Crist Rei de La Sagrera, i amb catorze anys entra a formar part de la JIC, la Joventut Independent Catòlica. Un moviment híbrid, que no estava definit

per classes, sinó que agrupava oficinistes, o gent de botigues. "Tot i que jo era de família humil, no em sentia obrerista", explica Garcia Clavel. Paral·lelament, del 1960 al 1966 treballa a la fàbrica Gèneros de Punt Rafel, on amb vint-i-un anys és Cap d'una secció. Havia deixat d'estudiar perquè no s'hi veia fins que un dia el seu cap li diu que no pot ser que no tingui estudis. Comença a estudiar el Batxillerat Superior a les nits mentre treballa a la fàbrica nou hores diàries. Fa preuniversitari al Milà i Fontanals i entra a la Universitat per estudiar Filologia. "Fent preuniversitari descobreixo la passió per l'educació", explica, "era més gran que els meus companys d'estudi i em va semblar que l'escola necessitava mestres", es veia educant. I així ho va fer. Mentre estudia la carrera universitària exerceix de professor al Sant Felip Neri fins que el fan director de l'escola, on ho serà durant onze anys, fins al 1984.

Compromís polític

Comença la seva etapa política. Passa uns vuit mesos sent cap del Servei Territorial de Joventut de Barcelona, fins que des del 1985 al 1990 és Gerent a l'Institut Català de Joventut. Fa el salt a la política "amb poca convicció", reconeix. Hi havia una inquietud personal per prendre un compromís polític en un moment en que el país es redreçava, però Ignasi Garcia Clavel no veia clar cap partit. "L'únic clar és que havia de ser un partit d'obediència estricta catalana" i, retornant la confiança que **Enric Puig** li havia ofert amb la gerència de l'Institut Català de Joventut, decideix entrar a Convergència. "Ho vaig fer pensant sobretot en una catalanitat i en una Convergència més socialdemòcrata que no pas en la Convergència d'economia liberal". On sí estava convençut de militar era "en la línia de catalanitat i recuperar el país, i en la línia d'una economia no salvatge". I és que Ignasi Garcia Clavel reconeix que "sempre ha procurat no deslligar la fe del compromís", concepte que va aprendre al Vaticà II, i que el porta a entendre "que no hi ha fe si no hi ha compromís polític, social, o familiar, de tota mena".

Educació i presó

I aquestes conviccions traduïdes en compromís són les que el porten cap a Presons. Quan Ignasi Garcia Clavel era a Joventut, a la Gerència, es va trobar molt interessat en l'educació, vocació sorgida a la seva època de preuniversitari. Però a Joventut només veia expedients i papers. "Havia vingut a servir els joves però no en veia cap", explica. L'any 1985 és l'Any Internacional de la Joventut. En aquell moment les presons a Catalunya tenien una majoria de gent jove, de 16 a 35 anys. Garcia Clavel demana permís aleshores per dur l'Any de la Joventut també a presons i allà vam portar concerts, i és quan descobreix les presons. "Vaig descobrir que Presons anava lligat a Educació, ja que la pena de presó ha d'anar orientada a fer retenció i reinserció, i això va lligat a l'educació, en el sentit més ampli de la paraula". Demana permís aleshores a Enric Puig per anar a fer de voluntari a la presó de joves, uns dies, al barri de la Trinitat. Ho fa durant tres anys, fins que un dia el director general de presons li confessa que vol deixar el càrrec. "Amb qui havies pensat perquè et substitueixi?", li va preguntar innocent Garcia Clavel. "He pensat en tu".

L'any 1990 és nomenat director general de Presons fins al 1999. Nou anys i set mesos, que no van ser fàcils. "Vaig lluitar per la reinserció i també per una altra cosa que a presons s'ha de lluitar sempre, evitar el maltractament als presos, provocat per alguns mals funcionaris en l'ús de la força". Això li va comportar problemes. "Se'm qualificava de tou, de germaneta de la caritat, d'amic dels presos

i enemic dels funcionaris. Garcia Clavel no era un director general d'organigrama, i per això el criticaven. "Jo estava jeràrquicament a dalt, però baixava a baix i deia a tothom que estava obert a veure'ls". Es va passar moltes hores a la presó, comptant aquelles solucions a greus problemes, com l'amotinament de seixanta joves a la teulada de la presó als dos mesos d'arribar al càrrec o un altre amotinament amb segrest de funcionari. "No va ser una època fàcil".

Lligar la vida a l'Evangeli

I la fe?, li preguntem, on era a presons? Ignasi Gracia Clavel sempre ha estat convençut "que la fe és compromís", que volia dir "lligar el màxim que es pogués la vida a l'Evangeli". I per a ell això volia dir "visitar als presos, que és una Benaurança", però només solament això. "Em semblava que el bon tracte a la gent que té prohibida la lliure circulació, la llibertat, que és la pena més gran, i que no sabem què significa, era obligatori".

En definitiva, "transformar el sistema". I Garcia Clavel ho tenia tan clar que fins i tot qui va ser redactor de la Llei Orgànica Penitenciària que insisteix en la rehabilitació i tractament per canviar les conductes, quan el va anar a saludar a Madrid, es va aixecar, el va abraçar i li va dir "me han dicho que tú eres uno de los pocos que cree en mi ley". Recordar això encara avui l'emociona. "A mi em semblava que aquella llei, amb l'Evangeli i amb el compromís cristià, lligava".

Primer director d'Afers Religiosos de la Generalitat

Després de l'etapa a Presons, passa a ser delegat del govern de la Generalitat a la província de Barcelona. Gener del 2004. Quan l'ex president **Jordi Pujol** visitava les terres barcelonines ell l'acompanyava al cotxe. Un dia van anar a inaugurar una església protestant. S'hi va acostar l'**Àngel Cortès** i el president Pujol es va girar i li va dir a Ignasi Garcia Clavel: "A més de fer de delegat del govern caldrà que t'ocupis de les religions". El gener del 2004 és nomenat director general d'Afers Religiosos. L'objectiu principal, conèixer les confessions religioses. Va demanar a en **Joan Estruch** que fes una radiografia religiosa de Catalunya, "però no una fotografia fixa, sinó una fotografia fresca, que es pogués anar actualitzant". La segona cosa que calia, tenir pressupost, "tothom et demanava ajuda". Ajudes, coneixement, visites i crear una infraestructura mínima. Aquesta va ser la feina iniciada per Ignasi Garcia Clavel.

I d'on venia aquest convenciment pel diàleg interreligiós? "De sempre", reconeix Garcia Clavel, "des del Vaticà II". Es reconeix un home del Vaticà II, que valora totes les confessions religioses i que defensa el dret dels creients a fer pública la fe i fer-la present. "El que jo he fet sempre és valorar-los a tots i considerar que en aquest càrrec d'Afers Religiosos calia que hi hagués una persona amb sensibilitat religiosa". Recorda que no necessàriament implica ser catòlic, "però no entendria gens que possessin un indiferent o un ateu que no tingués cap idea".

La fe, una qüestió per compartir i fer pública

Allunyat de plantejaments polítics que estan a l'ús com que la fe és una qüestió provada. "No, la fe és una qüestió per compartir i obrir, i els creients tenim dret a fer-la pública i present". Sempre ha cregut que no és el govern qui ha de liderar el diàleg interreligiós, però sí qui l'ha d'afavorir. "El GTER és un intent interessant, que no parla de qüestions dogmàtiques o de quina visió teològica té cadascú, sinó

que comparteix des de l'amistat i coneixença mútua".

Des del 2005 és president de la [Fundació d'Escoles Parroquials](#) (FEP), nomenat pel cardenal **Lluís Martínez Sistach** i ratificat pel cardenal Joan Josep Omella. 18 escoles, 7.000 alumnes i 650 professors. A presons, recorda, intenta que les escoles funcionin, "que hi hagi més mestres, i que tota la presó sigui un centre *mutatis mutandis* educatiu". El que li agrada de la FEP és tornar a poder contactar amb els joves, "encara que tingui 76 anys". Hi és des del 2005 i ho fa voluntàriament, per vocació, com tot el que fa ara. President de la FEP, president del Patronat de Sant Felip Neri, de la Casa de la Misericòrdia de Barcelona... Una vocació que s'allunya i molt del que s'entén per una jubilació tradicional, però és que per a Ignasi Garcia Clavel "jugar a la petanca o viatjar", no l'omple. "Prefereixo cremar els anys que em quedin estant actiu i crec que això em conserva el terrat ben despert".